

удивително въ това: прѣдъ името ни Пъзлева се мѣдрѣше една доста „внушителна“ титлица, която даваше право на своя притежател да бѫде „каненъ въ двореца“; слѣдователно, Ганчо и сега, по общая си, гледа „субективно“. . . Чудно щѣние да е, ако господинъ Пъзлевъ не бѣ въ сомнѣтъ на то-гѣмцитѣ, а сега? . . . Ганчо нѣма право!

Такива мисли дойдоха Високову, когато той си почиваше слѣдъ дѣлата и уморителна екскурзия изъ първата колона.

— Е? нетърпѣливо подзе Ганчо.

— Нищо необикновенно: човѣкътъ е голѣмецъ, чудно ли е дѣто го приематъ за такъвъ? Аслѣ ти всѣка бубулечка прѣправишъ на мечка. . .

— Именно! Именно! Какво знаменито изрѣченіе! Като лудъ наченѣ да вика Ганчо, па се закиска и прѣмалѣль отъ смѣхъ, тръшишъ се на миндера.

Екцентрикъ човѣкъ бѣ Ганчо Недѣлковъ, ала такава „виходка“ до днешенъ день не бѣ курдисалъ.

Високовъ оставилъ Ганча да си поуталожи малко нервите, уверенъ, че той самъ пакъ ще поднови разговора. Добри не познаваше Пъзлева, освѣнъ по нѣколко думи, що бѣ туль за него отъ Ганча, и любопитно му бѣ да знае, кой и какъвъ е този Пъзлевъ, който разигра тъй немилостиво Ганчовите нерви. А додѣ морето утихисе, Високовъ запали нова цигара и се прѣдаде на своето невъзмутимо спокойствие.

— Та тъй, а? — запита Ганчо слѣдъ кой-зпай колко време.

Въ гласътъ му имаше една тъничка ирония, която той пускаше винаги, кога се усещаше побѣдителъ.

— Какво?

— Онуй де — за бубулечкитѣ. . .

Бай Ганчо изглеждане съвсѣмъ „побѣдителъ“. Високова „взехъ дяволитѣ“. . .

— Какво още се хилишъ? — извика Добри, раздразненъ отъ побѣдителското настроение на приятеля си.

— Ха, ха, ха! — изново запрѣмира отъ смѣхъ Ганчо, като видѣ Високова станжъ отъ кревата и готовъ „да го салуняска“ . . . — Бубулечки и мечки! — Мечки и бубулечки! повторяше той прѣкъсванѣ отъ лѣзвицата, що го бѣ нагазила въ прѣкаленото му вѣнчаніе.

— Слушай, Ганчо, — наченѣ Високовъ по „менторски“: Човѣкътъ, кажи го де, господинъ Пъзлевъ, не ми е познатъ лично, и азъ сѫдѣ за него, какъвто го виждамъ въ първата колона. . . Нищо необикновено не намиратъ въ това, че та-